

WNIEBOWZIĘTA

Tygodnik Parafii pw. Wniebowzięcia NMP
w Polanicy – Zdroju

nr 14 (533) 07.04.2024 r.

NIEDZIELA
MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

W numerze:

Kącik biblijny

Odkupił nas i umiłował,
abyśmy innych miłowali!

Cnoty kardynalne

Ogłoszenia duszpasterskie

Intencje mszalne

Przed Twym miłosierdziem
otworzę głębię swą! Bo Ty Jezu
czekasz, by zbawić duszę mą! Je-
zu, ufam Tobie, całe życie me,
ufać nie przestanę mówi serce
me!

Redakcja

Dz 4, 32-35

Czytanie z Dziejów Apostolskich

Jeden duch i jedno serce ożywiły wszystkich, którzy uwierzyli. Zaden nie nazywał swoim tego, co posiadał, ale wszystko mieli wspólne. Apostołowie z wielką mocą świadczyli o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, a wielka łaska spoczywała na wszystkich. Nikt z nich nie cierpiał niedostatku, bo właściciele pól albo domów sprzedawali je i przynosili pieniądze uzyskane ze sprzedaży, i składali je u stóp apostołów. Każdemu też rozdzielano według potrzeby.

Dziękujcie Panu, bo jest miłosierny

Niech dom Izraela głosi: «Jego łaska na wieki». *

Niech dom Aarona głosi: «Jego łaska na wieki».

Niech wyznawcy Pana głoszą: *
«Jego łaska na wieki».

Prawica Pana wzniesiona wysoko,
*

prawica Pańska moc okazała.

Nie umrę, ale żyć będę i głosić dzieła Pana. *

Ciężko mnie Pan ukarał, ale na śmierć nie wydał.

Kamień odrzucony przez budujących †

stał się kamieniem węgielnym. *

Stało się to przez Pana i cudem jest w naszych oczach.

Oto dzień, który Pan uczynił, *
radujmy się nim i weselmy.

1 J 5, 1-6

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Jana Apostoła

Najmilsi: Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Mesjaszem, z Boga się narodził; i każdy miłujący Tego, który dał życie, miłuje również tego, kto życie od Niego otrzymał. Po tym poznajemy, że miłujemy dzieci Boże, gdy miłujemy Boga i wypełniamy Jego przykazania, albowiem miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie. Wszystko bowiem, co z Boga zrodzone, zwycięża świat; tym właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara. A któż zwycięża świat, jeśli nie ten, kto wierzy, że Jezus jest Synem Bożym? Jezus Chrystus jest Tym, który przyszedł przez wodę i krew, i Ducha, nie tylko w wodzie, lecz w wodzie i we krwi. Duch daje świadectwo, bo Duch jest prawdą.

Alleluja, alleluja, alleluja

Uwierzyłeś, Tomaszu, bo Mnie ujrzałeś;

błogostawieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli.

J 20, 19-31

Słowa Ewangelii według Świętego Jana

Wieczorem w dniu zmartwychwstania, tam gdzie przebywali uczniowie, choć drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami,

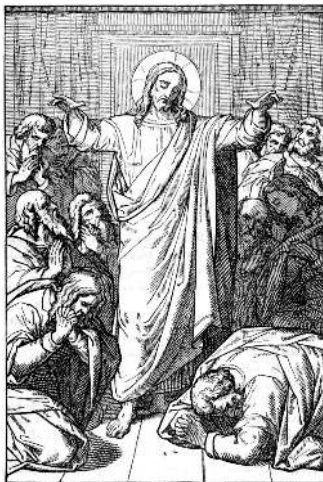
przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: «Pokój wam!» A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie, ujrawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: «Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam». Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: «Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane».

Ale Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany Didymos, nie był razem z nimi, kiedy przyszedł Jezus. Inni więc uczniowie mówili do niego: «Widzieliśmy Pana!» Ale on rzekł do nich: «Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ

i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i ręki mojej nie włożę w bok Jego, nie uwierzę». A po ośmiu dniach, kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz domu i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł, choć drzwi były zamknięte, stanął pośrodku i rzekł: «Pokój wam!» Następnie rzekł do Tomasza: «Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włoż w mój bok, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym». Tomasz w odpowiedzi rzekł do Niego: «Pan mój i Bóg mój!» Powiedział mu Jezus: «Uwierzyłeś dlatego, że Mnie ujrzałeś? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli». I wiele innych znaków, których nie zapisano w tej księdze, uczynił Jezus wobec uczniów. Te zaś zapisano, abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem,

Synem Bożym, i abyście wierząc, mieli życie w imię Jego.

Drodzy bracia i siostry, Ewangelia dzisiejszej niedzieli relacjonuje nam dwukrotne zjawienie się Zmartwychwstałego Chrystusa uczniom zebranych w Wieczerniku. Pierwsza chrystofania ma miejsce wieczorem pierwszego dnia po szabacie. Jest to bardzo znamienna chwila, w tym bowiem czasie w świątyni jerozolimskiej składano Bogu jako pierwociny zbiorów pierwsze kłosa jęczmienne. Po pięćdziesięciu dniach przyniosą natomiast pszenny chleb jako dziękczynienie za zbiory zbóż. Jezus, który jak ziarno pszeniczne wpadł w ziemię i obumarł, zjawia się jako pierwszy plon. Sam nawiązał do tego porównania, gdy zapowiadał swoją mękę i zmartwychwstanie. Przez śmierć przeszedł do życia, a jako owoc tego zwycięstwa może obdarować Duchem Świętym. W czasie pierwszego zjawienia tchnął na uczniów i powiedział im: *Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane.*

Podobnie jak w liturgii świątynnej, która była zapowiedzią pełnego mesjańskiego objawienia, dar Ducha Świętego składany jest dwukrotnie, najpierw jakby w zapowiedzi, a następnie w pełni. W świątyni ludzie składali Bogu pierwszy dar z uzyskanych plonów. Najpierw tylko kłosa, potem pięknie wypieczony chleb. W

Wieczerniku Chrystus przynosi dar Ducha Świętego, który jest owocem Jego przejścia od śmierci do życia. Najpierw tchnął go na niepełne grono apostołów (brak Judasza i Tomasza), a następnie w tym dniu, gdy Izraelici będą składali ofiarę chleba, Duch Święty zstąpi na formujący się kościół, mający wymaganą według żydowskiej tradycji liczbę członków (około stu dwudziestu), aby grupa religijna mogła być samodzielna, ta grupa będzie zebrana wokół Dwunastu (po wyborze Macieja w miejsce Judasza) i Maryi, Matki Jezusa.

Jezus tchnie Ducha Świętego i ustanawia sakrament pojednania, uczniowie w Jego imieniu będą odpuszczać grzech. To wielki dar Bożego Miłosierdzia. Trzeba o nim dziś szczególnie myśleć, gdy obchodzimy święto Bożego Miłosierdzia. Bóg odpuszcza nam grzechy.

Nigdy nie zrozumiemy głębi tego daru, ale musimy się strzec, aby źle nie rozumieć Bożego Miłosierdzia. Obraz Boga Miłosiernego nie może nigdy prowadzić do zapomnienia o tym, że nieskończenie miłosierny Bóg jest równocześnie nieskończenie sprawiedliwy, miłosierdzie jest miłością w kontekście ludzkiej nędzy, a przede wszystkim grzechu, ale nie jest automatycznym zapomnieniem, że grzech jest obrazą Bo-

ga i tragedią człowieka. Wyjście z grzechu musi zadośćuczynić Bogu i naprawić skutki upadku. Tylko w takim razie Bóg może przebaczyć i raz na zawsze zapomnieć o grzesznej przeszłości.

Przesadne podkreślanie miłosierdzia prowadzi do zlekceważenia całego zła grzechu, można grzeszyć, gdyż Bóg jest miłosierny, nie trzeba zadośćuczynienia, bo miłosierdzie wszystko przebacza. Z takimi postawami spotykamy się bardzo często. Dlatego uwielbiając Boże Miłosierdzie i dziękując Mu za nie, nie zapominajmy, że Bóg może przebaczyć tylko wtedy, gdy człowiek się nawróci, przekreśli grzeszną przeszłość, szczerze i rzetelnie postanowi poprawę i wynagrodzi za popełnione zło Bogu i ludziom. W szczególności wyrządzone krzywdy muszą być naprawione, zagarnięte dobra zwrócone, przywrócone dobre imię, zaleczone duchowe rany. Bez wynagrodzenia nie można liczyć na Miłosierdzie Boże, a taka postawa byłaby grzechem przeciw Duchowi Świętemu.

Z naszej strony podejmujemy wysiłek nawrócenia i naprawienia zła, a Bóg daje nam dar swego Miłosierdzia, przeogromnego, niezasłużonego, które będziemy chwalić na wieki.

Źródło: www.opoka.org.pl

Odkupił nas i umiłował, abyśmy innych miłowali!

„Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Mesjaszem, z Boga się narodził i każdy miłujący Tego, który dał życie, miłuje również i tego, kto życie od Niego otrzymał”.

Na dzisiejszą 2. Niedzielę Wielkanocną, zwaną Niedzielą Miłosierdzia, kończą Oktawę Zmartwychwstania Pana, św. Jan daje nam wspaniałą syntezę wia-

ry. Podkreśla, że zadaniem każdego człowieka jest uwierzyć w Jezusa Chrystusa jako Mesjasza posłanego przez Boga. Ta wiara ściśle wiąże się z wydarzeniami paschalnymi, a więc z męką, śmiercią na krzyżu i zmartwychwstaniem Jezusa. Jest to wiara, która otwiera perspektywy życia wiecznego, do którego wszyscy jesteśmy powołani. Zmartwychwstanie jest wydarzeniem, w które trzeba uwierzyć i które trzeba przyjąć jako fakt, bo na nim osadza się nasze chrześcijańskie życie.

Ewangelie w tych dniach ukazują jak tę drogę do wiary przemierzali ci, którzy byli blisko Jezusa. Również im nie było łatwo. Patrzyli na Jego znaki i cuda, słuchali Jego nauczania, a mimo tego nie byli w stanie zrozumieć Jego śmierci, a tym bardziej uwierzyć w Jego zmartwychwstanie. Nie mogli pojąć dlaczego Bóg, którego Jezus nazywał Ojcem, pozwolił, aby ludzie skazali Go na okrutną śmierć przez ukrzyżowanie.

W wierze nie wszystko da się wyjaśnić logicznie i rozumowo. Wiara nie jest nauką. Wiara jest postawą całkowitego zaufania Bogu, jest bezwarunkowym zdaniem się na wolę Bożą. Bóg nigdy nie skrzywdzi człowieka. Bóg chce

tylko i wyłącznie dobra dla człowieka. Właśnie z miłości do człowieka, dla jego zbawienia, Bóg pozwolił, aby Jego Syn, Jezus, zawisł na krzyżu. Bóg kocha człowieka do szaleństwa i dlatego dla dobra człowieka nie oszczędził cierpienia nawet Swojemu Synowi.

Bóg, który uczynił dla człowieka tak wiele, w zamian oczekuje od niego wiary. Oczekuje wiary, która jest owocem zawierzenia Jezusowi, wyborowi Jezusa, Jego nauczania i Jego woli. Dar wiary człowiek otrzymuje od Boga, dlatego nigdy nie powinien dyktować Bogu jak ta wiara ma wyglądać, nie powinien Boga poprawiać, ani mówić co Bóg powinien lub nie powinien, w przeciwnym razie popełniałby grzech pychy. O jakości wiary decyduje Bóg, ale troska o jej rozwój i umacnianie należy do człowieka. Prawdziwa wiara wyraza się z pokornego trwania pod krzyżem, przez który Jezus zbawia czło-

wieka, i z odważnego niesienia tego krzyża oraz dawania o nim świadectwa.

Każdy więc, kto wierzy w Jezusa Mesjasza, z Boga się narodził, przypomina nam dzisiejsze drugie Czytanie.

Przykład niewiast i uczniów,

o których w tych dniach opowiadały Ewangelie, są dla nas żywym świadectwem drogi do tej wiary i jej umocnienia. Widzieliśmy Piotra i Jana, którzy potrzebowali wejść do pustego grobu, aby uwierzyć, że Mesjasz zmartwychwstał. Podobnie i pozostali Apostołowie „uradowali się, gdy ujrzeli Pana”, to znaczy uwierzyli, gdy im się ukazał w Wieczerniku. Wreszcie Tomasza z dzisiejszej Ewangelii, który chce dotknąć, sprawdzić osobiście, włożyć palec w przebity bok Zmartwychwstałego Pana... Jezus wychodzi mu naprzeciw i pokazuje swoje rany... „zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włóż w mój bok, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym” (Łk 20, ...).

Te ostatnie słowa odnoszą się do nas, którzy nie mamy możliwości naocznego zobaczenia Jezusa tak, jak Apostołowie. Wierzmy jednak dzięki świadectwu naszych rodziców, często dziadków, sąsiadów, przyjaciół, kapłanów i wielu innych, którzy swoim dobrym przykładem ukształtowali naszą wiarę. Gdy, jako chrześcijanie dajemy świadectwo wiary, wypełniamy polecenie zmartwychwstałego Chrystusa, aby iść i nauczać wszystkie narody ziemi.

W ten sposób realizują się w nas słowa Ewangelisty, że każdy kto wierzy i miłuje Jezusa, miłuje również i tego, kto życie od Jezusa otrzymał (por 1 J 5,1).

Jezus uczynił nas spadkobiercami i uczestnikami w tej wzniosłej i wielkiej misji, jaką sam zapoczątkował, a po swojej śmierci i zmartwychwstaniu, powierzył do realizacji swoim uczniom aż do skończenia świata. Tę misję wypełniamy gdy głosimy zmartwychwstałego Chrystusa, gdy

umacniamy w sobie postawę wiary, gdy dajemy świadectwo życia wiarą, gdy uczestniczymy w życiu Kościoła i korzystamy z sakramentów, gdy okazujemy innym miłość, gdy żyjemy zgodnie z zasadami moralnymi, gdy przebaczymy innym... Czyż nie jest to wielki gest zaufania Jezusa względem każdego z nas?

Tylko Jezus wie, ile osób odnalazło lub umocniło swoją wiarę dzięki naszemu świadectwu wiary, dzięki odwadze z jaką ją wyznajemy! Bądźmy świadomi tej wielkiej misji, do której zmartwychwstały Jezus nas dopuścił. Bądźmy świadomi pełnienia tej misji, która nas nobilituje w oczach Bożych. Bóg nam ufa mimo naszych ludzkich słabości, ograniczeń, czy niedoskonałości, i posyła nas z Dobrą Nowiną do innych. To bardzo ważne, abyśmy zadbali o ten przekaz najpierw we własnym domu rodzinnym, w środowisku naszego codziennego bytowania i pracy. Ważne, abyśmy się nie wstydzili wiary, nie dyspensowali od przekazywania jej innym. Kiedy tego nie czynimy, kiedy rodzice mówią do swoich dzieci, aby nie szły na Mszę św., na katechezę, na spotkanie modlitewne... zadajemy Jezusowi cierpienie i sprzeniewierzamy Jego zaufaniu do nas.

Bóg, jednak pełen miłosierdzia, który zna nasze serce, chce je nieustannie oczyszczać z wszelkich słabości grzechowych. O tym właśnie mówił Jezus do S. Faustyny, kiedy zlecił jej namalowanie obrazu Jezusa Miłosiernego i ustanowienie Niedzieli Miłosierdzia. Chciał w ten sposób dać wszystkim możliwość przeniknięcia do serca miłości Bożej, która ma swój kulminacyjny moment

w śmierci Jezusa na krzyżu i Jego zmartwychwstaniu. To w tych wydarzeniach dokonuje się najgłębsze zjednoczenie Boga z człowiekiem. Jezus Chrystus składając dobrowolnie z siebie ofiarę na krzyżu, wykupił nas z niewoli grzechu i pojednał z Bogiem. W tych właśnie wydarzeniach paschalnych widzimy jak nieprawdopodobna jest miłość Boża i jak nieskończone jest Jego miłosierdzie.

Jezus pragnie, aby miłosierdzie stało się udziałem wszystkich, a w sposób szczególnie grzeszników. Potwierdzeniem tego są Jego objawienia S. Faustynie. Jedno z nich miało miejsce w 1936 r. w Ostrej Bramie w Wilnie, podczas uroczystości Triduum, na które z kazaniaми był zaproszony ks. Michał Sopoćko, spowiednik S. Faustyny. Wówczas to po raz pierwszy został wystawiony do publicznego kultu obraz Jezusa Miłosiernego (namalowany w 1935r.). S. Faustyna, która była obecna na uroczystościach, odnotowała potem w swoim Dzienniczku: „Kiedy [ks. Sopoćko] zaczął mówić o tym wielkim miłosierdziu Pańskim, obraz ten przybrał żywą postać i promienie te przenikały do serc ludzi zgromadzonych, jednak nie w równiej mierze, jedni otrzymywali więcej, a drudzy mniej”.

Następnie, Jezus wyjaśnił, że są to promienie miłosierdzia, jakie rozdziela dla tych, którzy pragną miłosierdzia dostąpić. Zaś w październiku 1937 roku Jezus zwracając się do S. Faustyny, powiedział: „Błagaj Mojego miłosierdzia szczególnie dla grzeszników i choć przez krótki moment zagłębiaj się w Mojej męce, szczególnie w Moim opuszczeniu w chwili ko-

nania. Jest to godzina wielkiego miłosierdzia dla świata całego” (Dz. 1320).

Drodzy Siostry i Bracia! Dzisiejsza Niedziela Miłosierdzia przypomina nam, że miłosierdzie jest owocem Bożej miłości do nas. Jest ono jak potężny ogień, który wypala w człowieku grzech i otwiera przed nim bramy zbawienia. Jest nam dana jego potężny oręż w walce z grzechem. Nieustannie oczyszcza nasze serce z grzechów i napełnia je miłością Bożą, pozwala spojrzeć na drugiego człowieka i na świat oczami Boga. Jest więc dla nas wielką pomocą w naszym codziennym chrześcijańskim życiu.

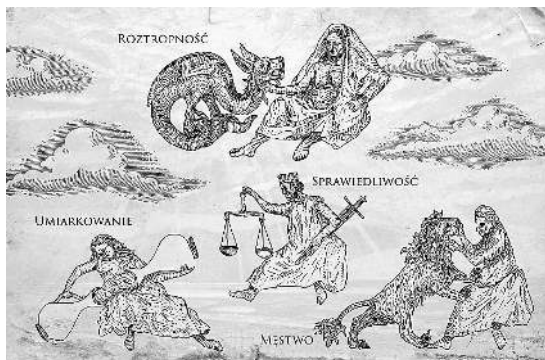
Wysłuchując się dzisiejszą Ewangelię, przez chwilę znaleźliśmy się w Wieczerniku wraz z Apostołami. Usłyszeliśmy wiele świadectw wiary uczniów, ale też samego Jezusa, który powtarza: „Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam /.../ Weźmijcie Ducha Świętego!”. Te słowa są skierowane do każdego z nas. Jak kiedyś do Apostołów, tak dziś Zmartwychwstały Chrystus posyła nas w mocy Ducha Świętego, abyśmy byli świadkami zmartwychwstania. Weźmijcie Ducha Świętego i stańcie się apostołami Zmartwychwstania Jezusa i Jego miłosierdzia. Podejmując zaproszenie Jezusa, głosmy Miłosierdzie Boże swoją postawą, swoimi czynami i swoim chrześcijańskim świadectwem. Stańmy się drogą Miłosierdzia na której grzeszący i wątpiący będą mogli odnaleźć Jezusa Miłosiernego! Amen.

Ks. Abp Tadeusz Wojda
Przewodniczący Konferencji
Episkopatu Polski
Metropolita Gdański

1805 Cztery cnoty odgrywają kluczową rolę i dlatego nazywa się je cnotami "kardynalnymi"; wszystkie inne grupują się wokół nich. Są nimi: roztropność, sprawiedliwość, męstwo i umiarkowanie. "I jeśli kto miłuje sprawiedliwość - jej to dziełem są cnoty: uczy bowiem umiarkowania i roztropności, sprawiedliwości i męstwa" (Mdr 8, 7). Cnoty te - pod innymi nazwami - są wychwalane w wielu miejscach Pisma świętego.

1806 *Roztropność* jest cnotą, która uzdalnia rozum praktyczny do rozeznawania w każdej okoliczności naszego prawdziwego dobra i do wyboru właściwych środków do jego pełnienia. "Człowiek rozumny na kroki swe zważa" (Prz 14, 15). "Bądźcie... roztropni i trzeźwi, abyście się mogli modlić" (1 P 4, 7). Roztropność jest "prawą zasadą działania", jak za Arystotelesem pisze św. Tomasz. Nie należy jej mylić ani z nieśmiałością czy strachem, ani z dwulicowością czy udawaniem. Jest nazywana *auriga virtutum*: kieruje ona innymi cnotami, wskazując im zasadę i miarę. Roztropność kieruje bezpośrednio sądem sumienia. Człowiek roztropny decyduje o swoim postępowaniu i porządkuje je, kierując się tym sądem. Dzięki tej cnotcie bezbłędnie stosujemy zasady moralne do poszczególnych przypadków i przewyciężamy wątpliwości odnośnie do dobra, które należy czynić, i zła, którego należy unikać.

1807 *Sprawiedliwość* jest cnotą

łąką moralną, która polega na stałej i trwałej woli oddawania Bogu i bliźniemu tego, co im się należy. Sprawiedliwość w stosunku do Boga nazywana jest "cnotą religijności". W stosunku do ludzi uzdalnia ona do poszanowania praw każdego i do wprowadzania w stosunkach ludzkich harmonii, która sprzyja bezstronności względem osób i dobra wspólnego. Człowiek sprawiedliwy, często wspomniany w Piśmie świętym, wyróżnia się stałą uczciwością swoich myśli i prawością swojego postępowania w stosunku do bliźniego. "Nie będziesz stronniczym na korzyść ubogiego, ani nie będziesz miał względów dla bogatego. Sprawiedliwie będziesz sądził bliźniego" (Kpł 19,15). "Panowie, oddawajcie niewolnikom to, co sprawiedliwe i słuszne, świadomi tego, że i wy macie Pana w niebie" (Kol 4, 1).

1808 *Męstwo* jest cnotą moralną, która zapewnia wytrwałość w trudnościach i stałość w dążeniu do dobra. Umacnia decyzję opierania się pokusom i przewyciężania przeszkód w życiu moralnym. Cnota męstwa uzdalnia do

przewycięzania strachu, nawet strachu przed śmiercią, do stawienia czoła próbom i prześladowaniom. Uzdalnia nawet do wyrzeczenia i do ofiary z życia w obronie słusznej sprawy. "Pan, moja moc i pieśń" (Ps 118, 14). "Na świecie doznacie ucisku, ale miejcie odwagę: Jam zwyciężył świat!" (J 16, 33).

1809 *Umiarkowanie* jest cnotą moralną, która pozwala opanować dążenie do przyjemności i zapewnia równowagę w używaniu dóbr stworzonych. Zapewnia panowanie woli nad popędami i utrzymuje pragnienia w granicach uczciwości. Osoba umiarkowana kieruje do dobra swoje pożądania zmysłowe, zachowuje zdrową dyskrecję i "nie daje się uwieść... by iść za zachciankami swego serca" (Syr 5, 2). Umiarkowanie jest często wychwalane w Starym Testa-

mencie: "Nie idź za twymi namiętnościami: powstrzymaj się od pożądań!" (Syr 18, 30). W Nowym Testamencie jest ono nazywane "skromnością" lub "prostotą". Powinniśmy żyć na tym świecie "rozzumnie i sprawiedliwie, i pobożnie" (Tt 2, 12).

Życ dobrze to nic innego jak miłować Boga całym sercem, całą duszą i całym umysłem. Dla Niego zachowuje człowiek nienaruszoną miłość (dzięki umiarkowaniu), której żadne nieszczęście nie złamie (dzięki męstwu), która posłuszna jest jedynie Bogu samemu (dzięki sprawiedliwości), która czuwa nad rozeznaniem wszystkiego, by nie dać się zaskoczyć przez podstęp i kłamstwo (dzięki roztropności).

c.d.n.

II WAŁBRZYSKI MARSZ PAPIESKI

14 KWIETNIA 2024 *Totus Tuus*

GODZ. 15:00 > Zbiórka uczestników przy Parafii Świętego Wojciecha Biskupa i Męczennika w Wałbrzychu (Piaskowa Góra) Przejście do Sanktuarium Relikwii Drzewa Krzyża Świętego (Podzamcze)

GODZ. ok. 16:00 > Msza Święta pod przewodnictwem JE Ks. Biskupa Marka Mendyka

WYDARZENIA TOWARZYSZĄCE:

GODZ. 21:00 > **APEL** Parafia Św. Franciszka z Asyżu w Wałbrzychu (Podgórze)

GODZ. 21:37 > **MODLITWA** oddanie hołdu w godzinie śmierci św. Jana Pawła II

ORGANIZATORZY:
Stowarzyszenie „Ludzie Jana Pawła II” | Instytut Jana Pawła II w Wałbrzychu
Stowarzyszenie Katolickie „Civitas Christiana”
Stowarzyszenie Rodzin Katolickich Diecezji Świdnickiej
Zakon Świętego Rycerzy Kolumba | Akcja Katolicka

Ruch duchowości małżeńskiej Equipes Notre - Dame
zaprasza na konferencję:

14.04.2024 r

o. Wojciecha Bartnickiego SSCC

Zakonnik, kapłan, psycholog,
wieloletni duszpasterz rodzin
i młodzieży.

Kryzys... Szansa czy zagrożenie?

Czas : godz. 18.00,

Miejsce: Centrum Edukacji Katolickiej na terenie Wyższego Seminarium Duchownego (plac Wojska Polskiego 2, Świdnica)

Poczęstunek przy kawie i herbacie.

www.ekipy.end.org.pl

1. **Dzisiaj** przypada pierwsza niedziela miesiąca – po Mszy św. adoracja Najświętszego Sakramentu. O g. 15.00 zapraszamy na nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego.
2. **Jutro** przypada – przeniesiona z 25 marca – uroczystość Zwiastowania Pańskiego.
3. W **środe** po wieczornej Eucharystii zapraszamy Radę Parafialną i wszystkich chętnych do pomocy przy rozbieraniu Bożego Grobu.
4. Pragniemy zorganizować **pielgrzymkę do Sanktuariów Wschodniej Polski** w terminie od **8 do 12 lipca**. Zapisy w zakrystii.
5. W zakrystii można nabyć jubileuszowy album, wydany z okazji 100-lecia parafii w cenie 100 zł.
6. Zachęcamy do lektury katolickiej prasy.
7. Solenizantów i jubilatów tygodnia, parafian, gości i kuracjuszy zawierzymy Bożej Opatrności.

Intencje Mszalne 08- 14 kwietnia 2024 r.

**PONIEDZIAŁEK 08.04.2024 UROCZYSTOŚĆ ZWIASTOWANIA
PAŃSKIEGO**

godz. 07:00 – + mąż Lucjan ORGANISTA w 9 rocznicę śmierci, ++ rodzice i krewni

godz. 17:00 – O Boże błogosławieństwo i szczęśliwy rozwój wszystkich dzieł Radia Maryja i Telewizji TRWAM

WTOREK 09.04.2024

godz. 07:00 – + Zofia ZAWADZKA (intencja od znajomych)

godz. 17:00 – O Boże błogosławieństwo i wszelkie potrzebne łaski dla ks. Proboszcza

ŚRODA 10.04.2024

godz. 07:00 – + Marian CICHY w 4 rocznicę śmierci

godz. 17:00 – MSZA ZBIOROWA

1. + Helena JUREK

2. + Leokadia CHADRYŚ

3. ++ Barbara, Maria, Wojciech, Stanisław, Jan, Karol GIL

4. + Mieczysław ZAWISTOWSKI

5. + Krystyna HOŁOWIŃSKA

CZWARTEK 11.04.2024

godz. 07:00 – + Helena JUREK

godz. 17:00 – O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla ks. Mateusza

PIĄTEK 12.04.2024

godz. 07:00 – ++ Maria i Józef ROGALA, ++ z rodziny

godz. 17:00 – O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla ks. Stanisława

SOBOTA 13.04.2024

godz. 07:00 – + Helena JUREK

godz. 17:00 – O Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Małgorzaty z okazji urodzin

III NIEDZIELA WIELKANOCNA 14.04.2024

godz. 07:00 – ++ rodzice z obu stron: Jadwiga, Walerian, Bronisława (f), Jan, + Maria

godz. 08:30 – + Roman SZATKOWSKI w 24 rocznicę śmierci, ++ z rodziny

godz. 10:00 – O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla Jacka w 25 rocznicę urodzin

godz. 11:30 – ++ siostry, ++ bracia, ++ szwagrowie, + zięć Wojciech

godz. 17:00 – + Jan WOSZCZYNA w 12 rocznicę śmierci, ++ Zofia i Bronisław

Parafia pw. Wniebowzięcia NMP

ul. Kamienna 8, 57-320 Polanica-Zdrój

tel.748681385, www.parafiapolanica.pl